

Udenrigsministeriet
Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 33457
3. juli 2015

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
C-441/14	<p>Ajos</p> <p>Sagen vedrører: Spørgsmål 1. Indeholder det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder et forbud mod en ordning som den danske, hvorefter arbejdstagere ikke er berettiget til fratrædelsesgodtgørelse, hvis de har ret til en arbejdsgiverbetalt alderspension i henhold til en pensionsordning, som de er indtrådt i før det fyldte 50. år, og hvor dette gælder, uanset om de vælger at fortsætte på arbejdsmarkedet eller vælger at gå på pension?</p> <p>Spørgsmål 2. Vil det være foreneligt med EU-retten, at danske domstole i en sag mellem en arbejdstager og en privat arbejdsgiver om betaling af en fratrædelsesgodtgørelse, som arbejdsgiveren efter national ret som beskrevet i spørgsmål 1 er fritaget for at skulle betale, men hvor dette resultat ikke er foreneligt med det almindelige EU-retlige princip om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder, foretager en afvejning af dette princip og den direkte virkning heraf over for retssikkerhedsprincippet og det hermed sammenhængende princip om beskyttelse af den berettigede forventning og efter en sådan afvejning kommer til den konklusion, at princippet om forbud mod forskelsbehandling på grund af alder må vige for retssikkerhedsprincippet, således at arbejdsgiveren i overensstemmelse med national ret fritages for betaling af fratrædelsesgodtgørelsen? Det ønskes tillige oplyst, om det har betydning for, om en sådan afvejning kan komme på tale, at arbejdstageren efter omstændighederne har</p>	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet	MF	07.07.15

	mulighed for at kræve erstatning af staten som følge af den danske lovgivnings uoverensstemmelse med EU-retten.			
T-337/13	CSF mod Kommissionen Påstande: Europa-Kommissionens afgørelse 2013/173/EU, der blev offentliggjort den 10. april 2013 og meddelt sagsøgeren den 16. april, annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet Arbejdstilsynet	Dom	15.07.15
C-115/14	RegioPost Sagen vedrører: 1) Skal artikel 56, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 3, stk. 1, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser fortolkes således, at denne bestemmelse er til hinder for en ufravigelig national bestemmelse, der pålægger ordregivende myndigheder kun at give kontrakter til virksomheder, såfremt disse selv og deres underentreprenører [org. s. 3] ved tilbudsgivningen skriftligt har forpligtet sig til at betale de af deres ansatte, der deltager i udførelsen af ordren, en statsligt fastsat mindsteløn, der kun gælder for offentlige, men ikke for private kontrakter, når der ikke findes en generel lovpligtig mindsteløn og ej heller en almindeligt gældende overenskomst, der er bindende for de potentielle ordremodtagere og eventuelle underentreprenører? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal EU-retten vedrørende offentlige kontrakter, herunder artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter fortolkes således, at den er til hinder for en national bestemmelse som § 3, stk. 1, tredje punktum, i delstatsloven vedrørende sikring af overholdelse af kollektive overenskomster og mindsteløn i forbindelse med offentlige kontrakter, hvori det ufravigeligt kræves, at et bud udelukkes, såfremt en økonomisk aktør ikke allerede ved tilbudsgivningen i en særskilt erklæring forpligter sig til at udvise en adfærd, som den pågældende i tilfælde af en ordretildeling også uden afgivelse af denne erklæring ville være kontraktligt forpligtet til at udvise?	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet Erhvervs- og Vækstministeriet	GA	16.07.15
C-218/14	Singh e.a. Sagen vedrører: 1) Når et ægteskab mellem en unionsborger og en tredjelandsstatsborger ender i skilsmisse, efter at unionsborgeren er udrejst fra en værtsmedlemsstat, hvor denne unionsborger udøvede EU-rettigheder, og når artikel 7 og artikel 13, stk. 2, litra a), i Rådets direktiv 2004/38/EF finder anvendelse, bevarer tredjelandsstatsborgeren da sin ret til ophold i værtsmedlemsstaten herefter? Har tredjelandsstatsborgeren i benægtende fald ret til ophold i værtsmedlemsstaten fra det tidspunkt, hvor unionsborgeren er udrejst fra værtsmedlemsstaten, og indtil skilsmissen træder i kraft?	Justitsministeriet Udenrigsministeriet Beskæftigelsesministeriet	Dom	16.07.15

	2) Er kravene i artikel 7, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/38/EF opfyldt, når en unionsborger, der er gift med en tredjelandsstatsborger, bl.a. med henvisning til ægtefællens midler påstår at have tilstrækkelige ressourcer som omhandlet i direktivets artikel 8, stk. 4? 3) Har personer som sagsøgerne, såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende, ret i henhold til EU-retten (ud over direktivet) til at arbejde i værtsmedlemsstaten for at skaffe eller bidrage til at skaffe »tilstrækkelige midler« som omhandlet i direktivets artikel 7?			
C-425/13	Kommissionen mod Rådet Påstande: Artikel 2, andet punktum, og afsnit A, i bilaget til Rådets afgørelse om godkendelse af åbning af forhandlinger om at forbinde EU's emissionshandelsordning med en emissionshandelsordning i Australien annulleres, eller subsidiært: Rådets afgørelse annulleres, og den anfægtede afgørelses virkninger opretholdes, såfremt den annulleres i sin helhed, og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Justitsministeriet Klima- og energiministeriet	Dom	16.07.15

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
T-516/10	Den Franske Republik mod Kommissionen Påstand: Kommissionens beslutning K(2010) 5724 endelig af 23. august 2010 om anvendelse af finansielle korrektioner på den del af støtten fra udviklingssektionen i EUGFL, der vedrører EU-initiativprogrammet CCI 2000.FR.060.PC.001 (Frankrig — Leader+), annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	06.07.15
T-312/14	Federcoopesca m.fl. mod Kommissionen Påstande: Annullation af Kommissionens afgørelse af 6. december 2013, vedrørende gennemførelsen af en handlingsplan med henblik på at afhjælpe mangler i den italienske fiskerikontrol (handlingsplan — K(2013) 8635 endelig) for så vidt angår særligt punkt 13, 15, 16 og 17 i handlingsplanen vedlagt som bilag til afgørelsen. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	07.07.15
C-360/14 P	Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: 1. Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Rets af 14. maj 2014 i sag T-198/12, Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa-Kommissionen, om delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2012/160/EU af 1. marts 2012 om de nationale bestemmelser, som den tyske forbundsregering har meddelt om opretholdelse af	Miljøstyrelsen	Dom	09.07.15

	grænseværdierne for bly, barium, arsen, antimon, kviksølv samt for nitrosaminer og nitroserbare stoffer i legetøj efter ikrafttrædelsen af Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2009/48/EF om sikkerhedskrav til legetøj (1), ophæves i det omfang, Retten afviste søgsmålet 2. Kommissionens afgørelse 2012/160/EU af 1. marts 2012 erklæres ugyldig i det omfang de deri indeholdte nationale bestemmelser, der er meddelt til opretholdelsen af grænseværdier for stofferne antimon, arsen og kviksølv i legetøj, ikke bliver godkendt; subsidiært hjemvises sagen til Retten. 3. Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.			
C-153/14	<p>K & A</p> <p>Sagen vedrører: 1.a. Kan udtrykket »integrationsforanstaltninger« i artikel 7, stk. 2, i Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, berigtiget i EUT 2012 L 71) fortolkes således, at i forbindelse med familiesammenføring kan en medlemsstats kompetente myndigheder kræve, at det familiemedlem, der søges sammenført, skal have kendskab til medlemsstatens officielle sprog på niveau A1 efter Den Fælles Europæiske Referenceramme for Sprog samt kendskab på basisniveau til medlemsstatens samfund, før disse myndigheder giver familiemedlemmet tilladelse til indrejse og ophold? 1.b. Har det betydning for besvarelsen af dette spørgsmål, også henset til proportionalitetsprøvelsen, som beskrevet i Europa-Kommissionens grønbog af 15. november 2011 om ret til familiesammenføring, at den nationale lovgivning, hvori de i spørgsmål 1.a. nævnte krav er opstillet, fastsætter, at bortset fra tilfælde, hvor familiemedlemmet har godtgjort, at det på grund af et fysisk eller psykisk handicap varigt vil være ude af stand til at gennemføre integrationstesten, er det kun, såfremt der foreligger en kombination af ganske særlige individuelle omstændigheder, der gør det berettiget at antage, at familiemedlemmet varigt vil være ude af stand til at opfylde integrationskravene, at ansøgningen om tilladelse til indrejse og ophold ikke må afslås? 2. Er formålet med direktiv 2003/86/EF, særligt dets artikel 7, stk. 2, på baggrund af den i fornævnte grønbog omhandlede proportionalitetsprøvelse til hinder for, at udgifterne til testen, hvorved det afgøres, om familiemedlemmet opfylder de nævnte integrationsforanstaltninger, andrager 350 EUR for hver gang, testen aflægges, og et engangsbetrag på 110 EUR for pakken til forberedelse af testen?</p>	Justitsministeriet	Dom	09.07.15
C-157/14	<p>Neptune Distribution</p> <p>Sagen vedrører: »1. Udgøres beregningsgrundlaget for »den tilsvarende værdi for salt« af mængden af natrium i et levnedsmiddel, som omhandlet i bilaget til forordning (EF) nr. 1924/2006, kun af den mængde natrium der, sammen med chloridioner,</p>	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Erhvervsstyrelsen	GA	09.07.15

	<p>udgør natriumchlorat, eller bordsalt, eller omfatter beregningsgrundlaget det samlede natriumindhold i levnedsmidlet i alle dets former? 2. Såfremt sidstnævnte er tilfældet: Tilsidesætter bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2000/13/EF og artikel 9, stk. 1 og 2, i direktiv 2009/54/EF, sammenholdt med bilag III til dette direktiv, set i lyset af den antagne ækvivalens mellem natrium og salt i bilaget til forordning (EF) nr. 1924/2006, ved at forbyde en distributør af mineralvand på sine etiketter og i sin reklame at påføre enhver angivelse vedrørende det lave indhold af salt i det pågældende produkt, der i øvrigt har et højt indhold af natriumbicarbonat, for så vidt som denne angivelse kan vildlede forbrugeren om det samlede natriumindhold i vandet, artikel 6, stk. 1, første afsnit, i EU-traktaten, sammenholdt med artikel 11, stk. 1 (ytrings- og informationsfrihed) og artikel 16 (fri erhvervsudøvelse) i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og artikel 10 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder?».</p>			
C-177/14	<p>Regojo Dans</p> <p>1) Er »hjælpepersonale«, som det nu er reguleret i artikel 12 i lov 7/2007 af 12. april 2007 om vedtægten for de offentligt ansatte (LEBEP), og »hjælpepersonale«, som det tidligere var reguleret i artikel 20, stk. 2, i lov 30/1984 af 2. august 1984 om foranstaltninger til reform af den offentlige forvaltning, omfattet af definitionen »en person med tidsbegrænset ansættelse« i § 3, stk. 1, i rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, og som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF (1) af 28. juni 1999?</p> <p>2) Finder princippet om ikke-diskrimination i § 4, stk. 4, i den nævnte rammeaftale, indgået af EFS, UNICE og CEEP, anvendelse på dette »hjælpepersonale«, således at dette i lighed med vedtægtsmæssige tjenestemænd, fastansatte, midlertidigt ansatte tjenestemænd og kontraktansatte kan få anerkendt og udbetalt vederlag på grundlag af anciennitet?</p> <p>3) Kan ordningen med udnævnelse og afskedigelse uden restriktioner, der er begrundet i fortrolighed, og som gælder for disse »kontraktansatte« i medfør af de to førnævnte spanske love, siges at være begrundet i objektive forhold, som omhandlet i rammeaftalens § 4, således at en forskelsbehandling er berettiget?</p>	Beskæftigelsesministeriet	Dom	09.07.15
C-198/14	<p>Visnapuu</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal lovligheden af den finske ordning vedrørende afgiften på drikkevareemballage, hvorefter denne afgift opkræves, såfremt emballagenn</p>	Miljøstyrelsen Erhvervsstyrelsen	GA	09.07.15

	<p>ikke er omfattet af et retursystem, undersøges på grundlag af artikel 110 TEUF i stedet for på grundlag af artikel 34 TEUF? Det pågældende retursystem skal være et pantsystem, ved hvilket den, som emballerer eller indfører drikkevarerne, alene eller på den måde, der er fastsat i affaldsloven eller den tilsvarende for provinsen Åland gældende lovgivning, sørger for genbrug eller genanvendelse af drikkevareemballagen på en sådan måde, at emballagen enten genbruges eller genanvendes som råmateriale. 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Er den nævnte ordning i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, artikel 7 og artikel 15 i direktiv 94/62/EF, også henset til artikel 110 TEUF? 3) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er den nævnte ordning i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, artikel 7 og artikel 15 i direktiv 94/62/EF, også henset til artikel 34 TEUF? 4) Såfremt det tredje spørgsmål besvares benægtende: Skal den finske ordning for drikkevareemballage anses for tilladt i medfør af artikel 36 TEUF? 5) Kan kravet om, at den, som anvender alkoholholdige drikkevarer i kommercielt øjemed eller for udøvelsen af anden erhvervsmæssig virksomhed, skal have en særlig detailhandelstilladelse for at indføre alkoholholdige drikkevarer – når en finsk køber via internettet eller på anden måde pr. postordre af en sælger, der driver virksomhed i en anden medlemsstat, har købt alkoholholdige drikkevarer, som sælgeren indfører til Finland – anses for at vedrøre et monopol eller for en del af et monopols funktion, således at bestemmelserne i artikel 34 TEUF ikke er til hinder herfor, men at kravet i stedet skal vurderes i lyset af artikel 37 TEUF? 6) Såfremt det femte spørgsmål besvares bekræftende: Er kravet om tilladelse foreneligt med betingelserne for statslige handelsmonopoler i henhold til artikel 37 TEUF? 7) Såfremt det femte spørgsmål besvares benægtende og artikel 34 TEUF finder anvendelse på det foreliggende tilfælde: Er den finske ordning, hvorefter indførslen af alkoholholdige drikkevarer til eget brug – når disse drikkevarer bestilles fra udlandet via internettet eller på anden måde pr. postordre – kun er tilladt, såfremt ordregiveren selv eller en af sælgeren uafhængig tredjemand har indført de alkoholholdige drikkevarer, og hvorefter der i modsat fald kræves tilladelse til importen i henhold til alkoholloven, en kvantitativ restriktion eller foranstaltning med tilsvarende virkning, som er i strid med artikel 34? 8) Såfremt det syvende spørgsmål besvares bekræftende: Kan ordningen anses for begrundet og</p>			
--	--	--	--	--

	forholdsmæssig med henvisning til beskyttelsen af menneskers liv og sundhed?			
C-201/14	<p>Bara e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Udgør den nationale skattemyndighed – i sin egenskab af organ, der repræsenterer det kompetente ministerium i en medlemsstat – en finansiel institution som omhandlet i artikel 124 TEUF? 2. Er det muligt ved en retsakt, som sidestilles med forvaltningsretsakter – dvs. en protokol indgået mellem den nationale skattemyndighed og en anden statslig institution – at regulere overførsel af databasen vedrørende indtægter oppebåret af en medlemsstats statsborgere fra den nationale skattemyndighed til en anden institution i medlemsstaten, uden at der er tale om privilegeret adgang som omhandlet i artikel 124 TEUF? 3. Henhører en overførsel af databasen med det formål at pålægge medlemsstatens statsborgere en pligt til at indbetale et socialt bidrag til den institution i medlemsstaten, hvortil overførslen sker, under begrebet »tilsynsmæssigt hensyn« som omhandlet i artikel 124 TEUF? 4. Kan personoplysninger behandles af den myndighed, hvortil de oprindeligt ikke er blevet indsamlet, såfremt en sådan behandling med tilbagevirkende kraft medfører en økonomisk skade?</p>	Finanstilsynet	GA	09.07.15
C-326/14	<p>Verein für Konsumenteninformation</p> <p>Sagen vedrører: »Gælder abonnenternes ret i henhold til forsyningspligt direktivets artikel 20, stk. 2, til at opsiges deres kontrakt uden strafgebyr, »når de får meddelelse om ændringer i kontraktbetingelserne« også i tilfælde af, at en tilpasning af vederlagene følger af kontraktbetingelserne, som allerede ved kontraktens indgåelse fastsætter, at der fremover skal ske en tilpasning af vederlagene (stigning/nedsættelse) svarende til ændringerne i et objektivi forbrugerprisindeks, som afspejler udviklingen i pengeværdien?»</p>	Erhvervsstyrelsen	GA	09.07.15
C-348/14	<p>Bucura</p> <p>Sagen vedrører: 1. Skal en national ret, der skal træffe afgørelse om indsigelsen mod tvangsfuldbyrdelsen, der støttes på en kreditaftale om udstedelse af et American Express Gold kreditkort – såfremt tilladelsen til tvangsfuldbyrdelsen er blevet givet, uden at forbrugeren er blevet meddelt herom – så snart de til dette formål nødvendige faktiske og retlige oplysninger foreligger, også af egen drift i henhold til direktiv 93/13/EØF vurdere om, de i den omhandlede aftale fastsatte gebyrer – navnlig: a) gebyr for udstedelse af kortet; b) årligt gebyr for brug af kortet; c) årligt gebyr for brug af ekstra kort; d)</p>	Finanstilsynet	Dom	09.07.15

	<p>gebyr for fornyelse af kortet; e) gebyr for udskiftning af kortet; f) gebyr for ændring af PIN kode; g) gebyr for hævning af kontanter i hæveautomat og filialer (egne eller af andre banker i Rumænien eller udlandet); h) gebyr for betaling af varer og/eller tjenesteydelser fra erhvervsdrivende i udlandet eller Rumænien; i) gebyr for udskrift og fremsendelse af kontoudtog; j) gebyr for indhentning af saldooplysninger fra hæveautomat; k) gebyr for forsinket betaling; l) gebyr for overtræk; m) gebyr for uberettiget afvisning af betaling – er urimelige i henhold til direktiv 93/13/EØF, idet beløbet for disse gebyrer ikke er præciseret i aftalen? 2. Er angivelsen af de årlige renter med henvisning til følgende formel: »renten af fordringen beregnes på baggrund af den daglige saldo, fordelt på poster (betalinger, hævninger, udgifter og gebyrer) og det daglige renteniveau for beregningsperioden. Renten beregnes dagligt på grundlag af følgende formel: summen af produkterne af beløbet for hver post i den daglige saldo multipliceret med den gældende daglige rentesats på den pågældende dag; den daglige rentesats beregnes som forholdet mellem den årlige rente og 360 dage« – som udgør et afgørende element inden for rammerne af Rådets direktiv 87/102/[EØF] af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugercredit, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF af 16. februar 1998, der har en lignende formulering – affattet klart og forståeligt i henhold til artikel 3 og 4 i direktiv 93/13/EØF? 3. Giver den manglende angivelse af beløbet for de ifølge aftalen skyldige gebyrer, idet aftalen derimod alene inkluderer metoderne til renteberegning uden angivelse af det respektive beløb, den nationale ret anledning til – i medfør af bestemmelserne i Rådets direktiv 87/102/[EØF] af 22. december 1986 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugercredit, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/7/EF af 16. februar 1998, samt bestemmelserne i Rådets direktiv 93/13/EØF – at antage, at manglen på disse oplysninger i forbrugerkreditaftalen medfører, at den omhandlede kredit skal anses for at blive ydet gebyr- og rentefrit? 4. Er meddebitoren i en kreditaftale omfattet af begrebet »forbruger« som defineret i artikel 2, litra a), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler og artikel 1, stk. 2, litra a), i direktiv 87/102/EØF? 5. Hvis det</p>			
--	---	--	--	--

	<p>foregående spørgsmål besvares bekræftende, er princippet om effektiviteten af de af direktiverne tildelte rettigheder da opfyldt, såfremt der kun gives hoveddebitoren oplysninger om beløbet af renterne, gebyrerne og udgifterne ved fremsendelse af et månedligt kontoudtog eller ved bekendtgørelse ved bankens filial? 6. Skal direktiv 87/102/EØF fortolkes således, at banken skriftligt skal meddele både debitoren og meddebitoren om kreditloftet, de årlige renter og omkostningerne fra og med datoen for indgåelse af kreditaftalen samt betingelserne for ændring heri, fremgangsmåden for at bringe kreditaftalen til ophør samt enhver i løbet af kreditaftalens varighed indtruffet ændring i de årlige renter eller de efter underskrivelsen af kreditaftalen påløbne omkostninger, når ændringen indtræder, idet disse oplysninger gives i form af anbefalet brev med modtagerbevis eller ved hjælp af et gratis kontoudtog?</p>			
C-607/13	<p>Cimmino e.a. Sagen vedrører: 1) Skal artikel 11 i forordning (EF) nr. 2362/98, hvorefter medlemsstaterne skal kontrollere, at de erhvervsdrivende udøver importvirksomhed for deres egen regning som en selvstændig økonomisk enhed med hensyn til ledelse, personale og drift, fortolkes således, at al importvirksomhed, som udøves for en traditionel erhvervsdrivendes regning, er udelukket fra de toldfordele, der normalt indrømmes, når denne virksomhed udøves af personer, der kun formelt opfylder de krav, der er fastsat for »nye erhvervsdrivende« i den pågældende forordning? 2) Giver forordning (EF) nr. 2362/98 en traditionel erhvervsdrivende mulighed for at sælge bananer, hidrørende fra området uden for Den Europæiske Union, til en nyttilkommen erhvervsdrivende med hvem det aftales, at bananerne skal indføres til Unionens område til en lavere toldsats og videresælges til den nævnte traditionelle erhvervsdrivende til en pris, som aftales inden transaktionen i sin helhed, uden at den nyttilkomne erhvervsdrivende bærer nogen reel forretningsrisiko eller iværksætter nogen organisatoriske foranstaltninger med henblik på gennemførelsen af en sådan transaktion? 3) Udgør aftalen i ovenstående punkt 2 en tilsidesættelse af forbuddet mod overdragelse af nye erhvervsdrivendes rettigheder til traditionelle erhvervsdrivende i artikel 21, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2362/98, således at den foretagne overdragelse er uden virkning, og der skal betales den fulde toldsats og ikke den lavere sats som omhandlet i artikel 4, stk. 3, i forordning nr. 2988/95?</p>	<p>Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri</p>	<p>Dom</p>	<p>09.07.15</p>

T-115/13	Dennekamp mod Parlamentet Påstande: Annullation af Europa-Parlamentets afgørelse af 11. december 2012, hvorved Parlamentet afslog aktindsigt i i) alle dokumenter, der viser hvilke nuværende medlemmer af Europa-Parlamentet (MEP'ere), der er omfattet af den supplerende pensionsordning (pensionsordningen), ii) en liste over navne på de MEP'ere, som var omfattet af den supplerende pensionsordning efter september 2005, og iii) en liste over navne på de nuværende medlemmer af pensionsordningen, for hvem Parlamentet betaler et månedligt bidrag. Denne afgørelse blev meddelt sagsøgeren den 12. december 2012 ved skrivelse nr. A(2012)13180. Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger i henhold til artikel 87 i Rettens procesreglement, herunder de omkostninger, der afholdes af eventuelle intervenienter.	Udenrigsministeriet	Dom	15.07.15
T-561/13	Spanien mod Kommissionen Påstande: Den anfægtede afgørelse annulleres for så vidt som de udgifter, som Kongeriget Spanien har afholdt inden for rammerne af støtten til ICHN i programmet for udvikling af landdistrikterne 2007-2013 i Galicien, udelukkes for et beløb på 757 968,97 EUR svarende til konceptet »naturbetingede handicap«. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger	Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri	Dom	15.07.15
C-612/13 P	ClientEarth mod Kommissionen (appel) Påstande: Dom afsagt af Retten den 13. september 2013 i sag T-111/11 ophæves. Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøstyrelsen	Dom	16.07.15
C-615/13 P	ClientEarth og Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) mod Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet (EFSA) (appel) Påstande: Rettens dom af 13. september 2013 i sag T-214/11 ophæves. EFSA tilpligtes at betale sagens omkostninger	Udenrigsministeriet Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri Miljøstyrelsen	Dom	16.07.15
C-73/14	Rådet for Den Europæiske Union mod Europa-Kommissionen Påstande: Kommissionens afgørelse af 29. november 2013 om, at Europa-Kommissionen på vegne af Den Europæiske Union afgiver en skriftlig erklæring til Den Internationale Havretsdømstol i sag 21 1 , annulleres. Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljøstyrelsen	GA	16.07.15
C-88/14	Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Såvel artikel 1, nr. 1), som artikel 1, nr. 4), for så vidt som sidstnævnte indfører en ny artikel 4b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr.	Udenrigsministeriet Miljøstyrelsen	Dom	16.07.15

	<p>1289/2013 af 11. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav (1), annulleres. Det fastslås, at virkningerne af de annullerede bestemmelser og enhver heraf udledt gennemførelsesforanstaltning opretholdes, indtil disse inden for en rimelig tidsramme erstattes af retsakter, der er vedtaget i henhold til traktaten, som fortolket i Domstolens dom. Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger. Subsidiært, for det tilfælde, at Domstolen måtte fastslå, at de ovennævnte bestemmelser ikke kan udskilles fra resten af den anfægtede forordning, har Kommissionen nedlagt følgende påstande: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1289/2013 af 11. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, annulleres.</p>			
Forenede sager C-108/14 og C-109/14	<p>Larentia + Minerva m.fl. Sagen vedrører: 1. Efter hvilken beregningsmetode skal et holdingselskabs (forholdsmæssige) fradrag af indgående afgift på indgående ydelser [org. s. 2] i forbindelse med tilvejebringelse af kapital til erhvervelse af andele i datterselskaber beregnes, når holdingselskabet senere (som påtænkt fra start) leverer forskellige afgiftspligtige tjenesteydelser til disse selskaber? 2. Er bestemmelsen i artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter til hinder for nationale bestemmelser, hvorefter (for det første) kun en juridisk person – og derimod ikke et personselskab – kan indlemmes i en anden skattepligtigs virksomhed (såkaldt »Organträger«), og hvorefter det (for det andet) kræves, at den pågældende juridiske person finansielt, økonomisk og organisatorisk (idet der består et over- og underordningsforhold) »er indlemmet i »Organträgerens« virksomhed«? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: kan en skattepligtig person påberåbe sig artikel 4, stk. 4, andet afsnit, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter direkte?</p>	Skatteministeriet Erhvervsstyrelsen	Dom	16.07.15
C-170/13	Huawei Technologies	Patent- og	Dom	16.07.15

	<p>Sagen vedrører: 1) Misbruger indehaveren af et standard-essentielt patent, som over for standardiseringsorganet har erklæret at ville give enhver tredjemand licens på rimelige og ikke-diskriminerende »FRAND«-vilkår, sin dominerende stilling på markedet, når han tager retslige skridt med henblik på nedlæggelse af forbud mod en patentkrænker, selv om patentkrænkeren har erklæret sig villig til at indlede forhandlinger om en sådan licens, eller kan der først antages at foreligge et misbrug af den dominerende stilling på markedet, når patentkrænkeren har forelagt indehaveren af det standardessentielle patent et klart, ubetinget tilbud om at indgå en licensaftale, som patentindehaveren ikke kan afslå uden utilbørligt at lægge hindringer i vejen for patentkrænkeren eller at overtræde forbuddet mod diskriminering, og patentkrænkeren – under foregribelse af den licens, der skal tildeles, til den brug, han allerede har gjort – opfylder de kontraktlige forpligtelser, der vedrører ham? 2) Såfremt der allerede skal antages at foreligge misbrug af en dominerende stilling på markedet som følge af den af patentkrænkeren udviste forhandlingsvilje: Stilles der i henhold til artikel 102 TEUF særlige kvalitative og/eller tidsmæssige krav til forhandlingsvilligheden? Kan en sådan navnlig antages allerede at foreligge, når patentkrænkeren kun på generel vis (mundtligt) har erklæret sig villig til at indlede forhandlinger, eller skal patentkrænkeren allerede være indtrådt i forhandlinger og eksempelvis have angivet konkrete betingelser, hvorunder han er villig til at indgå en licensaftale? 3) Såfremt afgivelsen af et klart, ubetinget tilbud om at indgå en licensaftale er en forudsætning for, at der foreligger misbrug af den dominerende stilling på markedet: Stilles der i henhold til artikel 102 TEUF særlige kvalitative og/eller tidsmæssige krav til dette tilbud? Skal tilbuddet indeholde samtlige bestemmelser, som sædvanligvis er indeholdt i licensaftaler på det pågældende tekniske område? Kan tilbuddet navnlig gives på den betingelse, at det standard-essentielle patent faktisk bruges og/eller er retsgyldigt? 4) Såfremt patentkrænkerens opfyldelse af forpligtelserne i henhold til den licens, der skal tildeles, er en forudsætning for, at der foreligger misbrug af en dominerende stilling på markedet: Stilles der i henhold til artikel 102 TEUF særlige krav med hensyn til disse opfyldelseshandlinger? Er patentkrænkeren navnlig forpligtet til at aflægge regnskab om hidtidig brug og/eller at betale licensafgift? Kan en pligt til at betale licensafgift i</p>	Varemærkestyrelsen		
--	---	--------------------	--	--

	givet fald også opfyldes ved hjælp af sikkerhedsstillelse? 5) Gælder betingelserne for, hvornår indehaveren af et standard-essentielt patent må anses for at have udøvet misbrug af dominerende stilling, også for fremsættelsen af de øvrige krav, der er forbundet med en patentkrænkelse (regnskabsaflæggelse, tilbagekaldelse, skadeserstatning)?			
C-222/14	Maïstrellis Sagen vedrører: »Skal bestemmelserne i direktiv 96/34/EF og 2006/54/EF, som finder anvendelse i den foreliggende sag, fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, såsom den anfægtede bestemmelse i artikel 53, stk. 3, tredje punktum, i lov nr. 3528/2007, hvorefter en tjenestemand ikke har ret til forældreorlov, såfremt hans kone ikke er i arbejde eller ikke udøver et liberalt erhverv, medmindre konen anses for at være ude af stand til at passe børnene som følge af alvorlig sygdom eller handicap?«	Beskæftigelsesministeriet	Dom	16.07.15
C-264/14	Hedqvist Sagen vedrører: 1. Skal momsdirektivets artikel 2, stk. 1, fortolkes således, at transaktioner i form af det, der er blevet betegnet som veksling af virtuel valuta til traditionel valuta og omvendt, og som foretages mod vederlag, som tjenesteyderen indregner ved fastsættelsen af vekslingskurserne, udgør levering af tjenesteydelser mod vederlag? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende, skal artikel 135, stk. 1, da fortolkes således, at vekslingstransaktioner såsom de ovenfor beskrevne er fritaget for afgift?	Skatteministeriet Erhvervsstyrelsen Finanstilsynet	GA	16.07.15
C-293/14	Hiebler Sagen vedrører: 1. Er skorstensfejeres samlede erhvervsvirksomhed i henhold til artikel 2, stk. 2, litra i), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked udelukket fra dette direktivs anvendelsesområde, eftersom skorstensfejere også varetager opgaver inden for brandvæsnet (brandinspektion, sagkyndige erklæringer i forbindelse med byggeri osv.)? 2. Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Er en ordning i national ret, hvorefter en skorstensfejers næringsbrev i princippet er begrænset til et bestemt »fejeområde«, forenelig med artikel 10, stk. 4, og artikel 15, stk. 1, stk. 2, litra a), og stk. 3, i direktiv 2006/123?	Erhvervsstyrelsen Miljøstyrelsen	GA	16.07.15
Forenede sager C-340/14 og C-341/14	Trijber m.fl. Sagen vedrører: De præjudicielle spørgsmål vedrører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om	Erhvervsstyrelsen	GA	16.07.15

	tjenesteydelser i det indre marked.			
C-369/14	<p>Sommer Antriebs- und Funktechnik</p> <p>Sagen vedrører: Skal artikel 2, stk. 1, artikel 3, litra a), samt bilag I A og bilag I B til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) og/eller artikel 2, stk. 1, litra a), artikel 3, stk. 1, litra a), samt bilag I og bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) fortolkes således, at (garageport)motorer, der drives af en elektrisk spænding på ca. 220- 240 V, og som er bestemt til sammen med (garage)porten at blive indbygget i de tekniske installationer, er omfattet af begrebet elektrisk og elektronisk udstyr, navnlig af begrebet elektrisk og elektronisk værktøj? 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende: Skal bilag I A, nr. 6, og bilag I B, nr. 6, til direktiv 2002/96/EF og/eller artikel 3, stk. 1, litra b), bilag I, nr. 6, bilag II, nr. 6, til direktiv 2012/19/EU fortolkes således, at (garageport)motorer i henhold til spørgsmål 1) skal betragtes som en del af stationære industrielle værktøjer i stor skala som omhandlet i disse bestemmelser? 3) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende og spørgsmål 2) benægtende: Skal artikel 2, stk. 1, i direktiv 2002/96/EF og/eller artikel 2, stk. 3, litra b), i direktiv 2012/19/EU fortolkes således, at (garageport)motorer i henhold til spørgsmål 1) skal betragtes som en del af en anden type udstyr, der ikke er omfattet af det pågældende direktivs anvendelsesområde?</p>	Miljøstyrelsen	Dom	16.07.15
C-379/14	<p>TOP Logistics e.a.</p> <p>Sagen vedrører: 1) Skal varer, der har deres oprindelse uden for EØS, og som under omstændigheder som i denne sag, efter at de (med eller uden samtykke fra varemærkets indehaver) er blevet ført ind på EØS' område, i en EU-medlemsstat er blevet henført under ordningen med ekstern EU-forsendelse eller ordningen med toldoplæg [for begge ordningers vedkommende som omhandlet i EF-toldkodeksen: forordning (EØF) nr. 2913/92 (den gamle) og forordning (EF) nr. 450/2008] og dernæst henført under en ordning med suspension af punktafgifter, betragtes som importeret som omhandlet i artikel 5, stk. 3, litra c), i direktiv 89/104/EØF (nu direktiv 2008/104/EF), således at der er tale om »erhvervsmæssig brug« af mærket, som varemærkerettighedens indehaver kan forbyde i henhold til dette direktivs artikel 5, stk. 1? 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende, forholder det sig under omstændigheder som i denne sag da således, at</p>	Patent- og Varemærkestyrelsen Erhvervs- og Vækstministeriet	Dom	16.07.15

	den omstændighed, at sådanne varers (der er henført under en ordning med suspension af punktafgifter) blotte tilstedeværelse i en medlemsstat, ikke i sig selv kan krænke varemærket eller dets funktioner, hvorfor varemærkerettighedens indehaver, der påberåber den pågældende medlemsstats varemærket ikke kan modsætte sig deres tilstedeværelse?			
Forenede sager C-544/13 og C-545/13	<p>Abcur m.fl.</p> <p>Sagen vedrører: 1. Er et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel – der alene anvendes af akutmedicinske tjenester, for hvilket der ikke er udstedt en Markedsføringstilladelse af den ansvarlige myndighed i en medlemsstat eller i henhold til forordning (EØF) nr. 2309/93, der bliver fremstillet af en aktør som den i sagen ved Stockholms tingsrätt omhandlede, og som bestilles af sundhedsvæsenet under de i sagen ved Stockholms tingsrätt foreliggende omstændigheder, omfattet af en af undtagelserne i artikel 3, nr. 1) eller 2), i direktiv 2001/83 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, navnlig i en situation, hvor der findes et andet godkendt lægemiddel med samme aktive bestanddel, samme dosering og samme lægemiddelform? 2. Såfremt et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel som omhandlet i spørgsmål 1 ovenfor er omfattet af artikel 3, nr. 1) eller 2), eller artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/83, skal lovgivningen om reklameforanstaltninger for lægemidler da anses for ikke at være harmoniseret, eller er den type foranstaltninger, som i sagen påstås at udgøre reklame, reguleret i direktiv 2006/114 om vildledende og sammenlignende reklame? 3. Såfremt direktiv 2006/114 om vildledende og sammenlignende reklame finder anvendelse i henhold til spørgsmål 2, under hvilke grundlæggende forudsætninger udgør de foranstaltninger, som skal efterprøves ved Stockholms tingsrätt (brug af lægemidlets produkt navn, varenummer og AnatomicTherapeuticChemical-kode, anvendelse af en fast pris for lægemidlet, udbredelse af oplysninger om lægemidlet i Nationella Produktregistret för Läkemedel NPL (nationalt produktregister for lægemidler), påførelse af NPLidentifikationsmærke på lægemidlet, spredning af et oplysningsblad om lægemidlet, udlevering af lægemidlet via en elektronisk bestillingstjeneste for sundhedsvæsenet og meddelelse af oplysninger om lægemidlet gennem en publikation, der udgives af en national brancheorganisation), da reklame i direktiv 2006/114's forstand? 1. Kan et receptpligtigt</p>	Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse Sundhedsstyrelsen Konkurrence og forbrugerstyrelsen:	Dom	16.07.15

	<p>humanmedicinsk lægemiddel – der tilberedes og udleveres under de i sagen ved Stockholms tingsrätt foreliggende omstændigheder, og for hvilket der ikke er udstedt en markedsføringstilladelse af den ansvarlige myndighed i en medlemsstat eller i henhold til forordning (EØF) nr. 2309/93 – anses for at være et lægemiddel som omhandlet i artikel 3, nr. 1) eller 2), i direktiv 2001/83 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, navnlig i en situation, hvor der findes et andet godkendt lægemiddel med samme aktive bestanddel, samme dosering og samme lægemiddelform? 2. Såfremt et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel, der tilberedes og udleveres under de i sagen ved Stockholms tingsrätt foreliggende omstændigheder, er omfattet af direktiv 2001/83, kan direktiv 2005/29 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne da finde parallel anvendelse med direktiv 2001/83 for så vidt angår de påståede reklameforanstaltninger? 3. Såfremt et receptpligtigt humanmedicinsk lægemiddel, der tilberedes og udleveres under de i sagen ved Stockholms tingsrätt foreliggende omstændigheder, er omfattet af artikel 3, nr. 1) eller 2), eller artikel 5, stk. 1, i direktiv 2001/83, skal lovgivningen om reklameforanstaltninger for lægemidler da anses for ikke at være harmoniseret, eller er den type foranstaltninger, som i sagen påstås at udgøre reklame, reguleret i (i) direktiv 2006/114 om vildledende og sammenlignende reklame og/eller (ii) direktiv 2005/29 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne? 4. Såfremt direktiv 2006/114 om vildledende og sammenlignende reklame finder anvendelse i henhold til spørgsmål 3, under hvilke grundlæggende forudsætninger udgør de foranstaltninger, som skal efterprøves ved Stockholms tingsrätt (brug eller påførelse af lægemidlets produktnavn, varenummer og ATC-kode, anvendelse af en fast pris for lægemidlet, udbredelse af oplysninger om lægemidlet i NPL, påførelse af NPL-identifikationsmærke på lægemidlet, spredning af et oplysningsblad om lægemidlet, udlevering af lægemidlet og oplysninger herom via en elektronisk bestillingstjeneste for sundhedsvæsenet og via egen hjemmeside, meddelelse af oplysninger om lægemidlet gennem en publikation, der udgives af en national brancheorganisation, meddelelse af oplysninger om lægemidlet i Apotekets Centrala Artikelregister og et hermed forbundet register (JACA), meddelelse af oplysninger om lægemidlet i en</p>			
--	--	--	--	--

	<p>anden national oplysningsdatabase for lægemidler (SIL), meddelelse af oplysninger om lægemidlet via Apotekets Terminalsystem ATS eller et tilsvarende ekspeditionssystem, udlevering af oplysninger om ens egne og en konkurrerende leverandørs lægemidler i samarbejde med lægepraksisser og patientorganisationer, markedsføring af lægemidlet, foranstaltninger vedrørende den farmaceutiske kontrol af lægemidlet og konkurrerende lægemidler, undladelse af at oplyse om dokumenterede og relevante forskelle mellem produkterne, undladelse af at oplyse om det egne lægemiddels sammensætning og om Läkemedelsverkets vurdering af lægemidlet, undladelse af at oplyse sundhedsvæsenet om Läkemedelsverkets videnskabelige råds vurdering af det konkurrerende produkt, fastholdelse af et vist prisniveau for lægemidlet, angivelse af en gyldighedstid på tre (3) måneder for recepter, ekspedition af det pågældende lægemiddel – i stedet for det konkurrerende lægemiddel – på et apotek, selv om patienten har recept på det konkurrerende lægemiddel, forsvar og hindring af markedsoverføring af standardiserede tilberedninger til det konkurrerende lægemiddel, herunder at lokale apoteker har nægtet at leveret det konkurrerende lægemiddel, samt anvendelse af en fast pris som del af tilskudssystemet uden forudgående afgørelse fra den nationale myndighed) da reklame i direktiv 2006/114's forstand?</p>			
--	--	--	--	--